

Zhrnutie

Predložená práca skúma požiar v bývalom prešporskom gete zo 17. mája 1913, ktorý celé týždne pútal pozornosť lokálnej, regionálnej aj mimoregionálnej tlače. Z pohľadu teórie mediálnych udalostí Daniela Dayana a Elihu Katza a jej kritického prehľadného v práci Tamary Liebes analýza ukazuje, ako sa z lokálneho prípadu stáva mediálna udalosť. Prostredníctvom tzv. hustého popisu autor prezentuje správanie jednotlivých aktérov udalosti – obetí, záchrancov, mestských elít – v neustálej interakcii so spravodajstvom domácej a zahraničnej tlače. Kým prvá časť sa zameriava na dramaturgiu tejto udalosti, analyzovanej ako sled fáz katastrofa, idyla a zápas o budúcnosť, druhá časť sa sústreďuje na otázku naratívizácie prípadu. Naratologická analýza, vychádzajúca z teórie modov fikcie Northropa Fryea, nám pomáha lepšie pochopiť nielen vnímanie katastrofy a postoje, ktoré k nej zaujímali jednotlivé skupiny. Prispieva aj k pochopeniu samotného fenoménu mediálnej udalosti, keďže jej konštitutívnym znakom je naratívna mnohotvárnosť. Použitím istého druhu fikcie, korešpondujúceho so zvoleným typom scenára mediálnej udalosti, premieňajú médiá nespočetné množstvo paralelných, ako aj na seba nadväzujúcich sekvencií na jednoliate rozprávanie. Z chaotickej skutočnosti vzniká štruktúrovaný príbeh, presnejšie povedané, vzniká viacero príbehov, ktoré na verejnosti zápasia o správny výklad udalosti. Tretia časť práce posúva dôraz od vytvárania mediálnej udalosti pomocou špeciálnych rozprávačských postupov k jej instrumentalizácii. Autor si ju všíma na úrovni jednotlivých skupín obyvateľov Prešporka, ako aj na úrovni vzťahov samotného mesta k iným, preňho relevantným mestám (Budapešť, Viedeň). Do popredia sa tak dostáva aspekt imidžu mesta, a tým performatívny charakter mediálnej udalosti.